

Den nye Scene vil gennem den betydelige Forøgelse af Forestillingernes Antal betyde en tilsvarende *Forøgelse af Teatrets direkte Paavirkning paa Befolkningen.*

Den vil betyde en *rigere Udnyttelse af det ældre og nyere Repertoire.*

Den vil betyde en væsentlig *forøget Mulighed for at spille*, hvad der af *nye nationale Skuespil og Operaer* maatte fremkomme og findes værdige til Antagelse.

I disse sidstnævnte Henseender er Forholdet for Tiden dette, at en meget betydelig Del af det ældre Repertoire ligger hen som døde Skatte, fordi der ikke paa Teatrets eneste Scene kan skaffes Plads til det, og hvad den nyere Digtning angaar maa adskilligt lades uspillet, uagtet det ved sin Fremkomst ikke med Billighed har kunnet afvises.

Og endelig betyder den nye Scene, hvad jo i og for sig er uafhængigt af Spørgsmaalet om Fællesdrift af de tre Kunstarter, *gunstigere Vilkaar for det reciterende Skuespil* — saavel for Kunstneren som for Tilskueren.

Vi kommer her til et Punkt, som under de tidligere Overvejelser om Nødvendigheden af en Talescene har været draget meget stærkt frem i Forgrunden, og som tilvisse ogsaa har sin betydelige Vægt, om det vel efter vor Opfattelse ikke kan betragtes som aldeles afgørende for Spørgsmaalet. Dette Punkt er de vanskelige Rumforhold, som det nuværende Teater frembyder med Hensyn til Flertallet af de Former, hvorunder Skuespilkunsten udøves paa vor nationale Scene, uheldige saavel for Skuespillerne som for Tilskuerne.

Det er jo i saa Henseende med sjælden Enstemmighed og med stor Styrke fra alle sagkyndiges Side gjort gældende, at det nuværende Teater med sine forholdsvis store Rumforhold frembyder store Vanskeligheder for Skuespillerne med Hensyn til at faa Stemmerne til at virke paa rette Maade, navnlig hvor det drejer sig om den finere Nuantering, som for visse Arter af Skuespil er en uafviselig Betingelse for, at den tilsigtede Virkning kan opnaas.

I nøje Forbindelse hermed staar det jo, at Skuespilleren under de alt for store Forhold, hvorunder han virker, føler sig uden den intime Forbindelse med sit Publikum, som er en saa vigtig Faktor i scenisk Kunst af denne Art, og at omvendt Tilskuernes Nydelse af Spillet formindskes ved, at denne Vekselvirkning mellem de ydende paa den ene Side af Rampen og de nydende paa den anden Side væsentligt er udelukket under den forhaandenværende Ordning. I særlig Grad bidrager selvfølgelig det store Orkester-rum til at fremhæve denne Mangel, idet Afstanden mellem Scenen og Tilskuerpladsen derved stærkt understreges. Men ogsaa Tilskuerpladsens store Brædde og Dybde og Prosceniets Bredde skaber Misforhold mellem Skuespillet og de Omgivelser, hvorunder det ses, som i væsentlig Grad svækker den sceniske Virkning.

ad 2. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes Driften af de to Scener i sine Hovedtræk tænkes realiseret, bemærkes følgende.

Det maa betragtes som givet, at det nuværende Teater med sin store Scene og store Operaplads i første Række skal være den nationale Opera- og Balletscene og den mindre Scene paa samme Maade fortrinnsvis det nationale Skuespilhus.

Ligesom imidlertid den store Scene tillige maatte give Plads for saadanne Skuespil, hvortil kræves større Udstyr med Dans og Massevirkning paa Scenen (Aladdin, Elverhøj, Per Gynt, Der var en Gang o. l.) og uden Hensyn hertil i enkelte Tilfælde ogsaa for det saakaldte store Drama, saaledes vilde det utvivlsomt være rettest delvis at hen-vise den lettere Opera — Syngestykket, Opera comique — til den mindre Scene. Endelig maatte ogsaa Vaudeviller og maaske delvis den mindre Ballet henhøre til den mindre Scene.